

[Christmas Møller.]

vil sige inden Oktober Flyttedag 1935, kan tage Stilling til dette Spørgsmaal.

Det er saamænd ikke umuligt, at vi ser Boligloven endnu en Gang; det er muligt, at Indenrigsministeren er saa haardkogt, at han kommer med den igen i Oktober, men saa tror jeg heller ikke, den holder mere, selv for Indenrigsministeren. Den højtærede Indenrigsminister startede dette Lovforslag med i sin Fremsettelsestale paa Baggrund af Oplysninger tilvejebragt uden for Administrationen at tale om, at man kunde regne med, at der nu allerede var 20 000 til 30 000 Lejere, som havde faaet Huslejerforhøjelser, at tale om de Millionbeløb, som det paa disse Omraader drejede sig om. Det Materiale, der er forelagt det høje Ting, viser imidlertid, at Ministerens Tale og den Agitation, der har været ført, har været fuldkommen urimelig og uvederhæftig. Stillingen vises allerede ved de Bilag, der findes i Betænkningen; deraf fremgaar det klart, at for de Undersøgelses Vedkommende, man har anstillet i København, er Procenten for Lejligheder med aftalt Lejestigning 5,6. Af et andet Bilag ved man, hvor mange Lejligheder det overhovedet drejer sig om, og der er en fantastisk Forskel mellem det Tal, den højtærede Indenrigsministernævnte, og det, der er forelagt os i Bilagene. Og med Hensyn til Frederiksberg, hvor Antallet af Lejligheder med aftalt Lejestigning er noget større, saaledes som der rigtigt er gjort opmærksom paa, har man for det første Lov til at sige, at Frederiksberg Kommune for ganske kort Tid siden ved et kommunalt Valg, hvor dette Spørgsmaal naturligvis var medvirkende og medbestemmende, har truffet Afgørelse af, hvilken Retning der skulde have Magten og Flertallet, og de Herrer Demokrater, de Herrer Tilhængere af det kommunale Selvstyre, maa jo dog slutte sig til os andre Demokrater og give Udtryk for, at man virkelig maa have Ret til inden for dette Omraade selv at bestemme, hvorledes man vil indrette sig.

Endvidere viser det Materiale, som er forelagt Udvalget og dermed Tinget, at der er en rivende Overgang fra de saakaldte beskyttede til de ubeskyttede Lejligheder. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at Procenten for de beskyttede Lejligheder i 1931, da den sidste Lov blev gennemført — vi medvirkede jo ikke dertil —, var ca. 50, noget over 49. I Dag, tre Aar efter, er den nede paa 37,4, for Københavns Vedkommende 37,1, for Gentofte 19,1, om Frederiksberg har jeg udtalt mig. Det Materiale angaaende Boligsituationen, Bygge-

situationen i Landet, først og fremmest naturligvis her i Hovedstaden, som alle kender, viser, at der i Sommeren 1934 er et saa voldsomt Byggeri, at vi gennem den sidste halve Snes Aar kun har haft et enkelt Aar, hvor det har været stærkere, men ellers har det i en lang, lang Aarrække været meget, meget lavere. Skal man anføre nogle enkelte Tal, kan man f. Eks. nævne, at der for 2 Værelsers Lejligheder i København er en Stigning fra 57 000 i 1916 til lige ved 92 000 i 1934, en Udvikling, som ogsaa understreger, at der paa hele dette Omraade finder en Bevægelse Sted, som betyder, at der ikke er nogen som helst Grund til at opretholde denne Lovgivning, hvis man ikke har andre Argumenter end de hidtil fremførte, og hvis man ikke blot skal have en Agitationsmulighed paa dette Omraade.

Saa kan man naturligvis komme med enkelte Eksempler, saaledes som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen gjorde i sin „saglige“ Tale. Det ærede Medlem kan naturligvis paa dette som paa andre Omraader nævne et og andet enkelt Eksempel, det skal jeg aldeles ikke bestride, at han kan gøre i Dag og maaske ogsaa fremover. Men naar han i sin Tale stiller Tingene saaledes op, at han f. Eks. siger over for Grundejerne, at det jo har vist sig, at de paa dette Omraade ikke havde Magt, som de havde. Agt, saa er dette fuldkommen urimeligt og helt urigtigt. Tilfældet med den af det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen nævnte Husejer viser jo lige det modsatte. Der kan vistnok i øvrigt med Hensyn til selve den Maade, hvorpaa Sagen er lagt an over for den Mand personligt, siges et og andet undskyldende. Men bortset derfra viser selve det Eksempel, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen nævnte, men vist glemte at fuldføre — for det kan jo ikke tænkes, at det ærede Medlem ikke ved, at disse Forhøjelser blev trukket tilbage —, at Organisationen havde den Indflydelse, som den burde have paa dette Omraade.

Man lægger da ogsaa Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen i sin Tale maatte lægge sin Agitation om, saaledes at han ikke talte om, hvad der var sket, og hvad der sker i Dag, men om hvad der kunde ske. Jeg vil heroverfor gerne sige, at ud fra hele den Betragtning, som maa være vor, ønsker vi paa dette Omraade den samme Frihed for Erhvervslivet, som vi ønsker paa andre Omraader. Hvis Misbrug finder Sted, hvis man paa en eller anden Maade kan tænkes at ville udnytte en Situation paa uberettiget Maade, saa